

ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΠΡΟΤΑΣΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗΣ- ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΤΕ ΤΗ ΔΙΚΗ ΣΑΣ ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ ΤΡΟΠΟ ΣΚΕΨΗΣ ΚΙ ΕΚΦΡΑΣΗΣ- Η ΛΟΓΟΚΛΟΠΗ ΤΙΜΩΡΕΙΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΕΑΠ

eclass4U

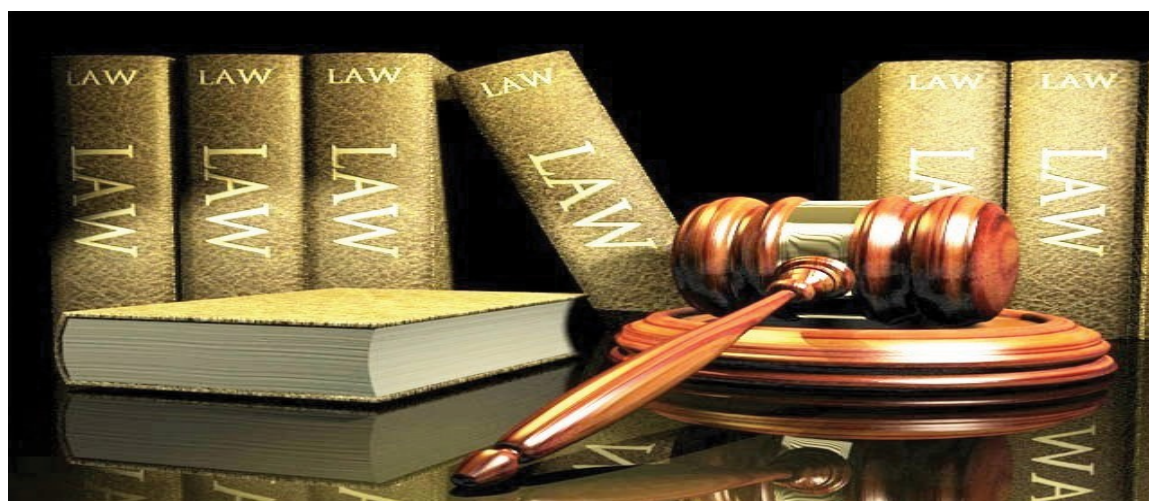
ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΓΡΑΠΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΔΕΟ 10

2Η ΕΡΓΑΣΙΑ 2018-19

ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	4
Η πολεοδομία Ανατολικής Αττικής προβαίνει σε αυτοψία οικοδομής στην περιοχή Αρτέμιδα. Από τον έλεγχο προέκυψε ότι η οικοδομή είναι αυθαίρετη.....	4
1 ^η ερώτηση: Η έκθεση αυτοψίας της πολεοδομίας με την οποία χαρακτηρίζεται η οικοδομή ως αυθαίρετη είναι ατομική ή κανονιστική πράξη ;	5
1.Ατομική – κανονιστική διοικητική πράξη.....	5
2 ^η ερώτηση : Πρέπει να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης ή όχι ;	9
2. Η δημοσίευση των διοικητικών πράξεων.....	9
3 ^η ερώτηση : Πρέπει να έχει αιτιολογία και εάν ναι τι ιδιαίτερα χαρακτηριστικά πρέπει να έχει αυτή ;	11
3. Η αιτιολογία των διοικητικών πράξεων.....	11
4 ^η ερώτηση : Προ της κατεδαφίσεως χρειάζεται η άσκηση του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης του ιδιοκτήτη της οικοδομής ;.....	15
5 ^η ερώτηση : Είναι νόμιμη η κοινοποίηση στον ιδιοκτήτη της οικοδομής της έκθεσης αυτοψίας, η οποία φέρει χρονολογία και υπογραφή του αρμοδίου υπαλλήλου, αλλά δεν έχει αριθμό πρωτοκόλλου ;.....	18

ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ – ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

- ▶ Η ενότητα ΔΕΟ10 είναι μία εύκολη ενότητα. Ωστόσο απαιτεί κάποιες προδιαγραφές. Καταρχάς πρέπει να μελετήσετε πολύ καλά τις σημειώσεις του Διοικητικού Δικαίου από το study. Τις έχω ανεβάσει και στην πλατφόρμα του eclass4u. Αυτό θα σας βοηθήσει να καταλάβετε την εκφώνηση.
- ▶ Χρειάζεστε πολλές πηγές. Για το λόγο αυτό αναζητείστε βιβλιογραφία ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ και σε βιβλιοθήκες όπως αυτή του ΕΑΠ αλλά και σε άλλες ακαδημαϊκών ιδρυμάτων στην Ελλάδα.
- ▶ Χρησιμοποιείτε σύστημα παράθεσης βιβλιογραφίας Harvard αλλά να ξέρετε ότι μόνο για το ΔΙΚΑΙΟ, είναι αποδεκτές και οι σημειώσεις τύπου footnote – υποσημείωση (Στο word πηγαίνετε ΑΝΑΦΟΡΕΣ – ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΗΣ – Η αρίθμηση τους γίνεται αυτόματα).
- ▶ Χρησιμοποιώντας υποσημειώσεις γλιτώνετε και λέξεις από το σύνολο – όριο των 2500.
- ▶ Τα ερωτήματα της εργασίας είναι πολύ συγκεκριμένα κι έτσι πρέπει να απαντάτε κι εσείς. Μην απαντάτε με διφορούμενο τρόπο αλλά ούτε και απόλυτα αν δεν έχετε την απαιτούμενη τεκμηρίωση. Για κάθε άποψη σας χρησιμοποιείτε και την σχετική αναφορά – βιβλίο – άρθρο – κείμενο – με τα ακριβή στοιχεία του συγγραφέα π.χ. (Τσιμάρας – Κοϊμτζόγλου, 2011, Σημειώσεις ΔΕΟ10, σελ. 22)
- ▶ Αντί για τη λέξη ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ στη ΔΕΟ10 η διάρθρωση ονομάζεται ΔΙΑΓΡΑΜΜΑ και πρέπει να βρίσκεται στην πρώτη σελίδα της εργασίας, μετά το εξώφυλλο σας.

Καλή δύναμη, καλή μελέτη!

ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΣΤΟ WORD ΕΝΗΜΕΡΩΝΟΝΤΑΙ ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΑΝ ΒΑΛΕΤΕ ΤΙΤΛΟΥΣ-

ΕΠΙΚΕΦΑΛΙΔΕΣ ΣΕ ΚΑΘΕ ΕΡΩΤΗΜΑ

ΣΤΟ OFFICE ΘΑ ΤΟ ΒΡΕΙΤΕ ΣΤΟ ΠΕΔΙΟ --ΑΝΑΦΟΡΕΣ- ΕΙΣΑΓΩΓΗ- ΠΙΝΑΚΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ--

Κάθε σωστό ακαδημαϊκό κείμενο πρέπει να έχει εισαγωγή – κυρίως θέμα και Συμπεράσματα. Επίσης πολύ σημαντικό το ζήτημα της βιβλιογραφίας. Πέρα από τον Α' τόμο του ΕΑΠ – το βιβλίο σας, θα χρειαστεί κι άλλες πηγές για να τεκμηριώσετε τις απόψεις σας.

Οι απαντήσεις σας πρέπει να είναι εύστοχες, δηλαδή να εξηγούν πλήρως τι εννοείτε, καθώς επίσης χρειάζεται να εμπεριέχουν και τη δική σας άποψη.

Προσοχή δώστε επίσης στην έκταση της εργασίας σας, αφού το όριο των 2500 λέξεων με απόκλιση $\pm 10\%$ είναι το μόνο επιτρεπτό.

Τέλος, πριν ξεκινήσετε να γράφετε θα πρέπει να έχετε διαβάσει:

- Τα κεφάλαια που αναφέρονται στις ενδεικτικές απαντήσεις των ερωτημάτων .
- Πολύ καλά την εκφώνηση

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τη δράση της δημόσιας διοίκησης μπορούμε να τη διακρίνουμε στις νομικές ενέργειές της που συνίστανται κυρίως στην έκδοση διοικητικών, ατομικών και κανονιστικών πράξεων, αλλά και στις υλικές ενέργειές της οι οποίες συνδέονται με τον διοικητικό καταναγκασμό, μέσω του οποίου εφαρμόζεται ο νόμος και εκτελούνται οι διοικητικές πράξεις. Τη δράση της δημόσιας διοίκησης διέπουν οι αρχές της νομιμότητας, της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος αλλά και της προστασίας των διοικουμένων. Η αρχή της νομιμότητας δεσμεύει τα διοικητικά όργανα, υποχρεώνοντάς τα να συμμορφώνονται προς τους ανώτερους κανόνες δικαίου, το Σύνταγμα και το νόμο και να εκδίδουν πράξεις οι οποίες τελούν σε αρμονία με αυτούς. Περαιτέρω, η προώθηση του δημοσίου συμφέροντος αποτελεί τον πρωταρχικό σκοπό της διοικητικής δράσης, η οποία οφείλει να θεραπεύει το δημόσιο και όχι ιδιωτικό συμφέρον και να εξυπηρετεί το γενικό καλό.

ΘΕΜΑ ΕΡΓΑΣΙΑΣ:

Η πολεοδομία Ανατολικής Αττικής προβαίνει σε αυτοψία οικοδομής στην περιοχή Αρτέμιδα. Από τον έλεγχο προέκυψε ότι η οικοδομή είναι αυθαίρετη.

1^η ερώτηση: Η έκθεση αυτοψίας της πολεοδομίας με την οποία χαρακτηρίζεται η οικοδομή ως αυθαίρετη είναι ατομική ή κανονιστική πράξη ;

ΘΕΩΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ : Ακριβοπούλου. – Ανθόπουλος ,2015, σελ. 104-111.

Στο ερώτημα θα έχετε απαντήσει ολοκληρωμένα αν έχετε κάνει αναφορά στα εξής :

- ορισμός διοικητικής πράξης
- κανονιστική διοικητική πράξη
- Ατομική κανονιστική πράξη
- Ατομική πράξη γενικού περιεχομένου
- κανονιστικές πράξεις και από άλλα διοικητικά όργανα
- συμπέρασμα για την αυτοψία της οικοδομής

1.Ατομική – κανονιστική διοικητική πράξη

Η δράση της δημόσιας διοίκησης διακρίνεται στις νομικές της ενέργειες, που αφορούν κυρίως την έκδοση ατομικών και κανονιστικών διοικητικών πράξεων και τις υλικές της ενέργειες, που συνδέονται με τον διοικητικό καταναγκασμό, μέσω του οποίου εφαρμόζεται ο νόμος και εκτελούνται οι διοικητικές πράξεις.

Ως διοικητική πράξη χαρακτηρίζεται η δήλωση βούλησης του διοικητικού οργάνου, με την οποία θεσπίζεται **μονομερώς** κανόνας δικαίου, ιδρύεται δηλαδή μια νομική ρύθμιση μόνο με τη βούληση του διοικητικού οργάνου.

Από αυτόν τον ορισμό, συμπεραίνεται ότι τα βασικά στοιχεία της έννοιας της διοικητικής πράξης είναι (α) η μονομερής θέσπιση ρύθμισης (κανόνα δικαίου), (β) η προέλευσή της από διοικητικό όργανο,(γ) η εξυπηρέτηση σκοπού δημοσίου συμφέροντος και (δ)το πλαίσιο εννόμων σχέσεων που ρυθμίζει, οι οποίες διέπονται από το διοικητικό δίκαιο.

Η διοικητική πράξη πρέπει να είναι έγγραφη και γραμμένη στην ελληνική γλώσσα. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να είναι προφορική, π.χ. νεύμα τροχονόμου, σφύριγμα. Αυτό επιτρέπεται γιατί η πράξη είναι ανάγκη να είναι προφορική όταν επιδιώκει συγκεκριμένο σκοπό, όπως τη ρύθμιση της κυκλοφορίας των οχημάτων. (Ακριβοπούλου Χ. – Ανθόπουλος Χ, 2015, σελ. 104).

Η κεντρικότερη διάκριση των διοικητικών πράξεων είναι αυτή, που τις διακρίνει σε ατομικές και κανονιστικές πράξεις.

Κανονιστικές διοικητικές πράξεις είναι οι πράξεις, που θεσπίζουν γενικές, απρόσωπες και αφηρημένες ρυθμίσεις, οι οποίες εφαρμόζονται σε κάθε πρόσωπο, που συγκεντρώνει ορισμένες προϋποθέσεις με τις οποίες χαρακτηρίζεται μια συγκεκριμένη κατηγορία προσώπων, παραδειγματικά οι δημότες μιας πόλης.

Ατομικές διοικητικές πράξεις είναι οι πράξεις, που τα πρόσωπα προς τα οποία οι ρυθμίσεις απευθύνονται (αποδέκτες της πράξης) ή τα πράγματα που αφορούν ορίζονται σε κάθε περίπτωση κατά τρόπο συγκεκριμένο, με την αναφορά των στοιχείων της ταυτότητάς τους, παραδειγματικά ο διορισμός ενός προσώπου σε θέση δημοσίου υπαλλήλου.

Ειδικότερη κατηγορία ατομικής διοικητικής πράξης είναι η **γενική ατομική ή ατομική πράξη γενικού περιεχομένου**, η οποία αποτελεί σύνολο ατομικών πράξεων με το ίδιο αντικείμενο, πχ. έγκριση πολεοδομικού σχεδίου. Το κριτήριο, συνεπώς, της διάκρισης των διοικητικών πράξεων σε ατομικές και κανονιστικές δεν είναι ποσοτικό αλλά ποιοτικό και αφορά τον τρόπο, με τον οποίο καθορίζονται τα πρόσωπα, που υπάγονται στις ρυθμίσεις που θεσπίζουν .

Η έκδοση κανονιστικών πράξεων ρυθμίζεται στο άρθρο 43 παρ.2 και 4 του Συντάγματος, το οποίο έχει ως εξής :

2. Ύστερα από πρόταση του αρμόδιου Υπουργού επιτρέπεται η έκδοση κανονιστικών διαταγμάτων, με ειδική εξουσιοδότηση νόμου και μέσα στα όριά της. Εξουσιοδότηση για έκδοση κανονιστικών πράξεων από άλλα όργανα της διοίκησης επιτρέπεται προκειμένου να ρυθμιστούν ειδικότερα θέματα ή θέματα με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό.

4. Με νόμους που ψηφίζονται από την Ολομέλεια της Βουλής μπορεί να παρέχεται εξουσιοδότηση έκδοσης κανονιστικών διαταγμάτων για τη ρύθμιση των θεμάτων που καθορίζονται σ' αυτούς σε γενικό πλαίσιο. Με τους νόμους αυτούς χαράζονται οι γενικές αρχές και οι κατευθύνσεις της ρύθμισης που πρέπει να ακολουθηθεί και τίθενται χρονικά όρια για τη χρήση της εξουσιοδότησης.

Εσείς μην παραθέτετε το κείμενο των άρθρων στις εργασίες σας γιατί «χτυπάει» πολύ στο σύστημα λογοκλοπής.

Με ειδική επίσης εξουσιοδότηση μπορούν να εκδοθούν **κανονιστικές πράξεις και από άλλα διοικητικά όργανα**, προκειμένου να ρυθμιστούν θέματα ειδικότερα ή θέματα με τοπικό ενδιαφέρον ή με χαρακτήρα τεχνικό ή λεπτομερειακό (άρθρο 43παρ.2 Σ), δεν υφίσταται όμως η δυνατότητα περαιτέρω νομοθετικής εξουσιοδότησης, η δυνατότητα δηλαδή μεταβίβασης της αρμοδιότητας που παρέχεται με τον εξουσιοδοτικό νόμο σε άλλο διοικητικό όργανο. Περαιτέρω, βάσει του άρθρου 43 παρ.4 Σ, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας μπορεί να προβεί στην έκδοση κανονιστικού διατάγματος με γενική εξουσιοδότηση βάσει νόμου – πλαισίου. (Ακριβοπούλου Χ. – Ανθόπουλος Χ, σελ. 107).

Προεδρικό διάταγμα καλείται στην ελληνική έννομη τάξη το θέσπισμα που εκδίδεται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ως Αρχηγό του Κράτους. Τα προεδρικά διατάγματα διακρίνονται στις ακόλουθες τρεις κατηγορίες:

- στα κανονιστικά προεδρικά διατάγματα, τα οποία περιέχουν κανόνες δικαίου και εκδίδονται ύστερα από νομοθετική εξουσιοδότηση,
- στα εκτελεστικά προεδρικά διατάγματα, τα οποία εκδίδονται για την εκτέλεση νόμων,
- στα ρυθμιστικά προεδρικά διατάγματα, τα οποία εκδίδονται στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του Προέδρου της Δημοκρατίας ως ρυθμιστή του πολιτεύματος (προεδρικό διάταγμα διάλυσης της Βουλής, διορισμού κυβερνήσεως κ.λπ.).

Τα προεδρικά διατάγματα, όπως κάθε πράξη του Προέδρου της Δημοκρατίας πρέπει να φέρουν προσυπογραφή του αρμοδίου υπουργού (η περισσότερων του ενός αρμοδίων υπουργών). Ο κανόνας της προσυπογραφής κάθε πράξεως του Προέδρου της Δημοκρατίας από μέλος της κυβερνήσεως συνέχεια με την αρχή του ανευθύνου του Προέδρου της Δημοκρατίας, σύμφωνα με την οποία ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας δεν φέρει ευθύνη για τις πράξεις του. Οι ελάχιστες περιπτώσεις προεδρικών διαταγμάτων που δεν απαιτείται να προσυπογραφούν από αρμόδιο υπουργό αφορούν ρυθμιστικά διατάγματα και απαριθμούνται περιοριστικώς στο Σύνταγμα.

Αναφορικά με τις ατομικές διοικητικές πράξεις αυτές διακρίνονται σε (Ακριβοπούλου- Ανθόπουλος,2015, σελ.110-111)

α). συστατικές ή διαπιστωτικές : οι πρώτες θεσπίζουν άμεσα μια ατομική ρύθμιση με την οποία μεταβάλλεται η νομική κατάσταση του προσώπου, προς το οποίο απευθύνεται, με την ίδρυση, αλλοίωση ή κατάργηση δικαιωμάτων ή την επιβολή υποχρεώσεων. Με τις δεύτερες διαπιστώνεται η υπαγωγή ενός προσώπου σε έναν ή περισσότερους κανόνες δικαίου εξαιτίας της επέλευσης συγκεκριμένων γεγονότων. Η έκδοση της διαπιστωτικής πράξης είναι κατά κανόνα υποχρεωτική για το διοικητικό όργανο ,

β). επαχθείς ή επωφελείς, ανάλογα με το αν από την πράξη πηγάζουν υποχρεώσεις ή δικαιώματα του διοικούμενου.

γ/ Ευμενείς και δυσμενείς διοικητικές πράξεις. Οι ευμενείς (ή επωφελείς) διοικητικές πράξεις βελτιώνουν τη νομική θέση του διοικουμένου, δημιουργώντας δικαιώματα, ιδρύοντας υποχρεώσεις της Διοίκησης υπέρ αυτού ή επιτρέποντας τη δημιουργία μιας πραγματικής κατάστασης που λειτουργεί ευνοϊκά γι' αυτόν. Χαρακτηριστικά παραδείγματα ευμενών διοικητικών πράξεων είναι η άδεια οδήγησης, η άδεια άσκησης επαγγέλματος ή λειτουργίας καταστήματος, η πράξη χορήγησης επιδόματος ή σύνταξης κ.ο.κ. Είναι εμφανές ότι η πράξη με την οποία κηρύσσεται η παύση ισχύος μιας δυσμενούς διοικητικής πράξης θεωρείται ευμενής.

Δυσμενείς (ή επαχθείς) διοικητικές πράξεις είναι αυτές που επιβαρύνουν, χειροτερεύουν τη νομική θέση του διοικουμένου, επιβάλλοντας υποχρεώσεις για θετική ενέργεια ή παράλειψη, καταργώντας δικαιώματα ή συμφέροντα. Χαρακτηριστικά παραδείγματα δυσμενών διοικητικών πράξεων είναι η επιβολή προστίμου, η επιβολή πειθαρχικών ποινών στους δημόσιους υπαλλήλους κ.ο.κ. Είναι εμφανές ότι η πράξη με την οποία παύει η ισχύς μιας ευμενούς διοικητικής πράξης θεωρείται δυσμενής¹.

Η έκθεση αυτοψίας του αρμόδιου διοικητικού οργάνου, με την οποία διαπιστώνεται αυθαίρετο κτίσμα, αποτελεί ατομική διαπιστωτική επαχθή, δυσμενή διοικητική πράξη.

¹ Η διάκριση των ευμενών και δυσμενών διοικητικών πράξεων έχει ιδιαίτερη σημασία καθώς από τον σχετικό χαρακτηρισμό εξαρτώνται: η άσκηση του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης [που παρέχεται για τις δυσμενείς πράξεις], η αιτιολογία [άρθρο 17 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας], οι κανόνες της ανάκλησης που θα εφαρμοστούν [οι παράνομες δυσμενείς διοικητικές πράξεις ανακαλούνται ελεύθερα ενώ οι παράνομες ευμενείς υπό την προϋπόθεση της μη παραβίασης της εύλογης εμπιστοσύνης του διοικουμένου] καθώς και η άσκηση των ένδικων βοηθημάτων ή μέσων [σε γενικές γραμμές θεωρείται ότι παραδεκτά, δηλαδή με έννομο συμφέρον, προσβάλλονται οι δυσμενείς διοικητικές πράξεις] από τον διοικούμενο.

2^η ερώτηση : Πρέπει να δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης ή όχι ;

Θεωρία για την απάντηση : Ακριβοπούλου- Ανθόπουλος, 2015, σελ.106-107

Στο ερώτημα θα έχετε απαντήσει ολοκληρωμένα αν έχετε κάνει αναφορά στα εξής :

- γνωστοποίηση διοικητικής πράξης
- Δημοσίευση
- Κοινοποίηση
- Νομολογία και νομοθεσία για αυθαίρετα
- Συμπέρασμα

2. Η δημοσίευση των διοικητικών πράξεων

Το κράτος δικαίου και ιδιαίτερα οι αρχές της βεβαιότητας του δικαίου και της χρηστής διοίκησης επιβάλλουν την γνωστοποίηση της διοικητικής πράξης. Η γνωστοποίηση γίνεται είτε με δημοσίευση είτε με κοινοποίηση. Δημοσίευση είναι η γνωστοποίηση προς το κοινό εν γένει και γίνεται κατά κανόνα στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης αλλά και με άλλα μέσα, πχ. τοιχοκόλληση. Κοινοποίηση είναι η ατομική γνωστοποίηση του κειμένου της διοικητικής πράξης στους αποδέκτες και άλλους θιγομένους από αυτήν(Δαγτόγλου Π.Δ.1997).

Στην περίπτωση των δημοσιευτέων πράξεων, η παραγωγή των εννόμων αποτελεσμάτων τους, δηλαδή η εφαρμογή των ρυθμίσεων που θεσπίζουν, η οποία καλείται και «ουσιαστική ισχύς», αρχίζει ομοίως με τη δημοσίευση με την οποία τελειούται η πράξη (ταυτίζεται δηλαδή χρονικά με την έναρξη της «τυπικής ισχύος» της πράξης, που σημαίνει την ένταξή της στην έννομη τάξη), εκτός εάν η πράξη ορίζει μεταγενέστερο ή –σε εξαιρετικές περιπτώσεις, εφόσον αυτό προβλέπεται από τις σχετικές νομοθετικές διατάξεις– προγενέστερο χρόνο έναρξης της ουσιαστικής ισχύος της².

2

<https://www.prevedourou.gr/%CE%BA%CE%BF%CE%B9%CE%BD%CE%BF%CF%80%CE%BF%CE%AF%CE%B7%CF%83%CE%B7-%CE%B1%CF%84%CE%BF%CE%BC%CE%B9%CE%BA%CE%AE%CF%82-%CE%B4%CE%B9%CE%BF%CE%B9%CE%BA%CE%B7%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE%CF%82-%CF%80%CF%81/>

Ο νόμος 4495/2017 και ειδικότερα το άρθρο 92 παρ. 2 και 5 αναφέρεται στον τρόπο, με τον οποίο η έκθεση αυτοψίας γίνεται γνωστή στον ενδιαφερόμενο :

2. Οι δύο Ελεγκτές Δόμησης διενεργούν επιτόπια αυτοψία και συντάσσουν έκθεση αυτοψίας, την οποία υποβάλλουν στην οικεία ηλεκτρονική πλατφόρμα σε διάστημα δύο ημερών. Την ημέρα της αυτοψίας τοιχοκολλούν στο αυθαίρετο πρόσκληση προς το φερόμενο κύριο, νομέα, κάτοχο ή κατασκευαστή να προσέλθει το νωρίτερο τρεις (3) ημέρες και το αργότερο επτά (7) ημέρες μετά τη διενέργεια της αυτοψίας στο Τοπικό Παρατηρητήριο, προκειμένου να λάβει γνώση αντιγράφου της έκθεσης αυτοψίας. Η έκθεση αυτή αφορά το αυθαίρετο και μόνο και όχι τον ιδιοκτήτη, νομέα, κάτοχο ή κατασκευαστή του. Η μη αναφορά τους ή η εσφαλμένη αναφορά τους δεν ασκεί επιρροή στην πρόοδο της διαδικασίας.

5. Αντίγραφο της έκθεσης αυτοψίας αποστέλλεται ηλεκτρονικά από το Τοπικό Παρατηρητήριο στην οικεία Υπηρεσία Δόμησης, τον δήμο ή την κοινότητα και την αρμόδια αστυνομική αρχή και κοινοποιείται στο φερόμενο ιδιοκτήτη. Ο δήμος ή η κοινότητα υποχρεώνεται να τοιχοκολλήσει την ίδια ημέρα την έκθεση στο δημοτικό ή κοινοτικό κατάστημα και να τη διατηρήσει για τριάντα (30) ημέρες και, σε περίπτωση αγνώστων ιδιοκτητών, για εξήντα (60) ημέρες. Αν ο ιδιοκτήτης του αυθαίρετου κτίσματος είναι άγνωστος, η πλήρης γνώση αυτού για την έκθεση αυτοψίας, τεκμαίρεται μετά την πάροδο των εξήντα (60) ημερών από την τοιχοκόλληση της έκθεσης στο οικείο δημοτικό ή κοινοτικό κατάστημα.

Σύμφωνα με το Σύνταγμα αναγκαία δημοσιεύονται οι κανονιστικές πράξεις και οι ατομικές γενικού περιεχομένου. Στις περιπτώσεις αυτές η δημοσίευση είναι συστατικό στοιχείο της έκδοσης της πράξης, η οποία αν δεν έχει νόμιμα δημοσιευθεί είναι ανυπόστατη. Κατά κανόνα τα κανονιστικά Προεδρικά Διατάγματα δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, ενώ οι λοιπές κανονιστικές πράξεις της διοίκησης δημοσιεύονται στον τύπο ή με άλλους τρόπους και μέσα (Ακριβοπούλου Χ. – Ανθόπουλος Χ, σελ. 107). Στον αντίποδα, δημοσίευση των ατομικών πράξεων επιβάλλεται μόνο όταν προβλέπεται από τις κείμενες νομοθετικές διατάξεις. Οι ατομικές διοικητικές πράξεις κοινοποιούνται στο πρόσωπο, που αφορούν. Η κοινοποίηση δεν είναι συστατικό στοιχείο της πράξης, οι δυσμενείς όμως ατομικές πράξεις αν δεν κοινοποιηθούν , δεν παράγουν δυσμενή έννομα αποτελέσματα.

Αναφορικά με την έκθεση αυτοψίας αυθαίρετου, δεν υφίσταται υποχρέωση δημοσίευσής της στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης, καθώς πρόκειται για ατομική διοικητική πράξη.

3^η ερώτηση : Πρέπει να έχει αιτιολογία και εάν ναι τι ιδιαίτερα χαρακτηριστικά πρέπει να έχει αυτή ;

3. Η αιτιολογία των διοικητικών πράξεων

Στο ερώτημα θα έχετε απαντήσει ολοκληρωμένα αν έχετε κάνει αναφορά στα εξής :

- Ορισμός αιτιολογίας
- Ποιες πράξεις υποχρεωτικά πρέπει να έχουν αιτιολογία
- Τι προστατεύει η αρχή της αιτιολόγησης; (αρχή της νομιμότητας)
- ΤΥΠΟΣ ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑΣ
- άρθρο 17 του ΚΔΔιακ
- άρθρο 92 παρ. 3 ν. 4495/2017
- Συμπέρασμα

Ουσιώδους σημασίας είναι η αιτιολογία της ατομικής διοικητικής πράξης. Θα πρέπει δηλαδή να εκτίθενται τα νομικά και πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίχτηκε η Διοίκηση προκειμένου να προχωρήσει στην έκδοση αυτής της πράξεως, τα οποία είναι δυνατόν να αφορούν είτε τη νομιμότητα είτε τη σκοπιμότητά της. Η αιτιολογία των διοικητικών πράξεων προβλέπεται ευθέως στο άρθρο 10 παρ. 1 του Συντάγματος το οποίο ορίζει: «Καθένας ή πολλοί μαζί έχουν το δικαίωμα, τηρώντας τους νόμους του Κράτους, να αναφέρονται εγγράφως στις αρχές, οι οποίες είναι υποχρεωμένες να ενεργούν σύντομα κατά τις κείμενες διατάξεις και να απαντούν ΑΙΤΟΛΟΓΗΜΕΝΑ σε εκείνον που υπέβαλε την αναφορά, σύμφωνα με τον νόμο».

Στο άρθρο 17 του ΚΔΔιακ. προβλέπεται επίσης: «Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμων προϋποθέσεων για την έκδοσή της. Η αιτιολογία πρέπει να σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης». Η αιτιολογία των πράξεων απορρέει από την ίδια την αρχή της νομιμότητας και την ανάγκη σεβασμού των δικαιωμάτων και των συμφερόντων του διοικουμένου. Για να είναι νόμιμη η αιτιολογία πρέπει να είναι σαφής, ειδική και επαρκής. Δηλαδή δεν πρέπει να είναι αόριστη, πρέπει

να αναφέρεται στη συγκεκριμένη περίπτωση και όχι κατά τρόπο γενικό στις νομικές διατάξεις, βάσει των οποίων εκδίδεται η πράξη, καθώς και να επαρκεί ποιοτικά και ποσοτικά για να θεμελιώσει το περιεχόμενο της διοικητικής πράξης.

Η αιτιολογία προβλέπεται είτε από το νόμο ρητά, οπότε συνιστά ουσιώδη τύπο της πράξης και πρέπει να περιέχεται έστω και συνοπτικά στο σώμα αυτής, είτε στην περίπτωση των δυσμενών πράξεων, από τη φύση της πράξης, οπότε αρκεί και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου. Παράλειψή της στην πρώτη περίπτωση συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, ενώ στη δεύτερη κατ' ουσίαν διάταξης νόμου.

Όταν η Διοίκηση εκδίδει την πράξη αυτεπαγγέλτως, οφείλει να συγκεντρώσει και τα αποδεικτικά στοιχεία που συνιστούν την αιτιολογία της πράξεως. Αν ωστόσο η πράξη εκδίδεται κατόπιν αιτήσεως του διοικούμενου, τότε αυτός υποχρεούται να υποβάλλει και τα απαραίτητα δικαιολογητικά στοιχεία.

Αν μια ατομική πράξη δεν φέρει την απαιτούμενη δικαιολογία τότε υπάρχει παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας που συνιστά και λόγο ακύρωσης, διότι η αιτιολογία αποτελεί έκφραση της αρχής της νομιμότητας της πράξης (ΣΤΕ 171/2002).

Πιο ειδικά, αιτιολογία μιας διοικητικής πράξης αποτελεί η έκθεση των πραγματικών και νομικών λόγων, που οδήγησαν τη διοίκηση στην απόφασή της, η αναφορά, δηλαδή, των κανόνων που προβλέπουν την έκδοσή της και η διαπίστωση ότι συντρέχουν οι πραγματικές και νομικές καταστάσεις ενόψει των οποίων επιβάλλεται ή επιτρέπεται η έκδοσή τους και η διά της διοικητικής πράξεως προκαλούμενη μεταβολή στην προσωπική κατάσταση του διοικουμένου είτε με την δημιουργία δυσμενών συνεπειών ή κυρώσεων είτε με την δημιουργία θετικών για τούτους καταστάσεων ή έννομων συνεπειών.

Στόχος της υποχρέωσης αιτιολόγησης της διοικητικής πράξης είναι αφενός μεν η διασφάλιση της αμερόληπτης και φανερής δράσης των διοικητικών οργάνων κατά την **αρχή της νομιμότητας** και η **προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων** των διοικουμένων αφετέρου δε να καταστεί εφικτός και αποτελεσματικός σε κάθε περίπτωση ο δικαστικός έλεγχος της δράσης της.

Ο κανόνας της αιτιολογίας των πράξεων της διοίκησης αφορά στις ατομικές διοικητικές πράξεις και όχι στις κανονιστικές, οι οποίες, ως ουσιαστικοί νόμοι, δεν απαιτούν αιτιολόγησιν εκτός αν η αιτιολόγησιν απαιτείται ρητά από τον εξουσιοδοτικό νόμο ή αυτό προκύπτει σαφώς.

Οι ατομικές διοικητικές πράξεις και ιδιαίτερα αυτές που εκδίδονται κατά διακριτική ευχέρεια της διοίκησης, καθώς και οι επαχθείς για τον διοικούμενο πρέπει να αιτιολογούνται επαρκώς, σαφώς, ειδικώς και εμπειριστατωμένως.

Το ίδιο ισχύει και για τις ευμενείς διοικητικές πράξεις, στο βαθμό που τα δικαιώματα, που δημιουργούν για τον διοικούμενο, συνιστούν εξαίρεση από την αρχή της ισότητας.

Αντίθετα, οι πράξεις της διοίκησης, που εκδίδονται κατ' απόλυτη δέσμια αρμοδιότητα είναι καταρχήν μη αιτιολογητές κατά τη φύση τους αφού στην περίπτωση αυτή το αρμόδιο όργανο διαπιστώνει απλώς τη συνδρομή των προϋποθέσεων που τάσσει ο νόμος χωρίς να διατυπώνει σκέψεις πχ η αυτοδίκαιη έκπτωση δημοτικού άρχοντα λόγω αμετάκλητης ποινικής καταδίκης για παράβαση καθήκοντος³.

ΤΥΠΟΣ ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑΣ

Η αιτιολογία πρέπει να είναι επίκαιρη, να περιέχεται στο σώμα της πράξης ή πάντως να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου ή να συνδέεται μαζί τους. Η πλήρης παράλειψη της αιτιολογίας οδηγεί στην έκδοση παράνομης ατομικής διοικητικής πράξης και αποτελεί λόγο ακυρώσεως της για παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας. Αντίθετα, η εσφαλμένη ή ελλιπής αιτιολογία οδηγεί σε παρανομία της πράξης λόγω παράβασης κατ' ουσία διάταξης νόμου. Με βάση τον Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας όλες ανεξαιρέτως οι ατομικές πράξεις, είτε είναι ευμενείς είτε δυσμενείς, θα πρέπει να διαθέτουν αιτιολογία. Ειδικότερα, σύμφωνα με το άρθρο 17 Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας,

«Η ατομική διοικητική πράξη πρέπει να περιέχει αιτιολογία, η οποία να περιλαμβάνει τη διαπίστωση της συνδρομής των κατά νόμων προϋποθέσεων για την έκδοσή της. Η αιτιολογία πρέπει να σαφής, ειδική, επαρκής και να

³ Επισημαίνεται ότι πάντα αιτιολογητές είναι οι πράξεις που συνδέονται με την άσκηση συναγματικών δικαιωμάτων των διοικουμένων. Περαιτέρω, όμως, και στις περιπτώσεις όπου δεν απαιτείται βάσει των ανωτέρω, η αιτιολόγησιν των διοικητικών πράξεων, αυτές είναι δυνατόν να αιτιολογούνται οικειοθελώς από τα αρμόδια διοικητικά όργανα, οπότε και στην περίπτωση αυτή η αιτιολογία ελέγχεται από τον αρμόδιο δικαστή. <http://www.greeklaws.com/pubs/uploads/890.pdf>

προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου, εκτός αν προβλέπεται ρητώς στο νόμο ότι πρέπει να περιέχεται στο σώμα της πράξης».

Σύμφωνα με το ως άνω άρθρο , η αιτιολογία πρέπει να είναι α). **ειδική**, να περιλαμβάνονται δηλαδή σ αυτή όλα τα στοιχεία, που αναφέρονται στη συγκεκριμένη περίπτωση, που ρυθμίζεται από την εκδοθείσα ατομική διοικητική πράξη και β). **πλήρης και επαρκής**, να περιέχει δηλαδή τόσο τους νομικούς κανόνες, που εφαρμόζονται στη συγκεκριμένη περίπτωση, όσο και τα πραγματικά περιστατικά, στα οποία βασίστηκε η έκδοσή της, καθώς επίσης και γ/ τον **σκοπό, που η συγκεκριμένη πράξη επιδιώκει** (Ακριβοπούλου Χ. – Ανθόπουλος Χ, σελ. 115 επ.).

Η αιτιολογία προβλέπεται είτε από το νόμο ρητά, οπότε συνιστά ουσιώδη τύπο της πράξης και πρέπει να περιέχεται έστω και συνοπτικά στο σώμα αυτής, είτε στην περίπτωση των δυσμενών πράξεων από τη φύση της πράξης, οπότε αρκεί και να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου. Παράλειψή της στην πρώτη περίπτωση συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, ενώ στη δεύτερη κατ ουσίαν διάταξης νόμου (Φωτοπούλου, 2016⁴).

Η έκθεση αυτοψίας αυθαιρέτου πρέπει, ως δυσμενής για τον διοικούμενο ατομική διοικητική πράξη, να είναι νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη. Η αιτιολογία της μάλιστα προβλέπεται από το νόμο ρητά. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άρθρο 92 παρ. 3 ν. 4495/2017, στο σώμα της πρέπει να αναφέρεται η θέση του αυθαιρέτου με συντεταγμένες σε σύστημα αναφοράς ΕΓΣΑ 87, συνοπτική περιγραφή με σκαρίφημα, οι διαστάσεις του και οι πολεοδομικές διατάξεις, που έχουν παραβιαστεί. Η έλλειψη στην προκειμένη περίπτωση της αιτιολογίας συνιστά παράβαση ουσιώδους τύπου της πράξης.

⁴ <http://efotopoulou.gr/i-atomiki-diikitiki-praxi-ke-i-anagki-etilogias-tis/>

4^η ερώτηση : Προ της κατεδαφίσεως χρειάζεται η άσκηση του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης του ιδιοκτήτη της οικοδομής ;

4. Το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης του διοικούμενου

ΘΕΩΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΑΣ ΣΤΟ ΑΚΡΙΒΟΠΟΥΛΟΥ-ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ, ΣΕΛ.115

Στο ερώτημα θα έχετε απαντήσει ολοκληρωμένα αν έχετε κάνει αναφορά στα εξής :

- Ορισμός δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης
- άρθρο 20 παρ.2 του Συντάγματος
- πότε είναι υποχρεωτική η προηγούμενη ακρόαση του διοικούμενου;
- Εξαιρέσεις από το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης- Νομολογία ΣτΕ
- Συμπέρασμα

Προηγούμενη είναι η ακρόαση που γίνεται πριν από τη λήψη του διοικητικού μέτρου ή ενέργειας και προπάντων σε χρόνο, κατά τον οποίο είναι ακόμη δυνατός ο επηρεασμός της απόφασης της διοίκησης από την ακρόαση του ενδιαφερομένου. Η ακρόαση δεν χρειάζεται να λάβει πράγματι χώρα, αλλά έγκειται στην παροχή ευκαιρίας στον ενδιαφερόμενο να αναπτύξει τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή συμφέροντά του. Με τον όρο συμφέροντα εννοούνται τα έννομα συμφέροντα, αυτά δηλαδή που δεν προσκρούουν στον νόμο και μάλιστα αναγνωρίζονται από αυτόν (Ακριβοπούλου και Ανθόπουλος, σελ.115).

Σύμφωνα με το άρθρο 20 παρ.2 του Συντάγματος,

«2. Το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης του ενδιαφερομένου ισχύει και για κάθε διοικητική ενέργεια ή μέτρο που λαμβάνεται σε βάρος των δικαιωμάτων ή συμφερόντων του».

Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 6 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας,

1.Οι διοικητικές αρχές, πριν από κάθε ενέργεια ή μέτρο σε βάρος των δικαιωμάτων ή συμφερόντων συγκεκριμένου προσώπου, οφείλουν να καλούν τον ενδιαφερόμενο να εκφράσει τις απόψεις του, εγγράφως ή προφορικώς, ως προς τα σχετικά ζητήματα.

2. Η κλήση προς ακρόαση είναι έγγραφη, αναφέρει τον τόπο, την ημέρα και την ώρα της ακρόασης, προσδιορίζει δε το αντικείμενο του μέτρου ή της ενέργειας. Η κλήση κοινοποιείται στον ενδιαφερόμενο τουλάχιστον πέντε (5) πλήρεις ημέρες πριν από την ημέρα της ακρόασης. Ο ενδιαφερόμενος έχει το δικαίωμα να λάβει γνώση των σχετικών αποδεικτικών στοιχείων και να προβεί σε ανταπόδειξη. Η τήρηση της προαναφερόμενης διαδικασίας, καθώς και η λήψη υπόψη των απόψεων του ενδιαφερομένου, πρέπει να προκύπτουν από την Αιτιολογία της

διοικητικής πράξης. Το υιοθετούμενο μέτρο πρέπει να λαμβάνεται μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα από την ακρόαση του ενδιαφερομένου.

3. Αν η άμεση λήψη του δυσμενούς μέτρου είναι αναγκαία για την αποτροπή κινδύνου ή λόγω επιτακτικού δημόσιου συμφέροντος, είναι, κατ'εξαιρέση, δυνατή η, χωρίς προηγούμενη κλήση του ενδιαφερομένου, ρύθμιση. Αν η κατάσταση που ρυθμίστηκε είναι δυνατόν να μεταβληθεί, η διοικητική αρχή, μέσα σε χρονικό διάστημα δεκαπέντε (15) ημερών, καλεί τον ενδιαφερόμενο να εκφράσει τις απόψεις του σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, οπότε και προβαίνει σε τυχόν νέα ρύθμιση. Αν η πιο πάνω προθεσμία παρέλθει άπρακτη, το μέτρο παύει αυτοδικαίως, και χωρίς άλλη ενέργεια, να ισχύει.

4. Οι διατάξεις των παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν οι σχετικές με τη δυσμενή διοικητική πράξη διατάξεις προβλέπουν δυνατότητα άσκησης διοικητικής προσφυγής”.

Κατά πάγια νομολογία του ΣΤΕ από την αρχή της προηγούμενης ακρόασης του διοικούμενου εξαιρούνται οι κανονιστικές πράξεις της διοίκησης, εκτός εάν υπάρχει ειδική σχετική νομοθετική πρόβλεψη (χαρακτηριστικό παράδειγμα η νομοθεσία περί σχεδίων πόλεων).

Η αρχή της προηγούμενης ακρόασης έχει διπλό σκοπό :

1. Να δώσει στον ενδιαφερόμενο τη δυνατότητα να υποστηρίξει τα δικαιώματα ή συμφέροντά του και να προτείνει εύλογες λύσεις πριν ακόμη προβεί η διοίκηση στην επιβαρυντική ενέργεια ή μέτρο,
2. Να διασφαλίσει την καλύτερη αντιμετώπιση της διοίκησης και επομένως την αποτελεσματικότερη, ευλογότερη και δικαιότερη λειτουργία της.

Η αρχή της προηγούμενης ακρόασης του διοικούμενου, ισχύει ακόμη και στις περιπτώσεις που δεν το προβλέπει ρητώς ο νόμος, εφόσον (Ακριβοπούλου και Ανθόπουλος, 2015, σελ.115) :

- Η διοικητική ενέργεια ή το διοικητικό μέτρο είναι επιβαρυντικό για τα δικαιώματα ή συμφέροντα του ιδιώτη και μάλιστα επιφέρει θετική βλάβη στα υπάρχοντα δικαιώματα ή συμφέροντά του,
- Η βλάβη προέρχεται από το ίδιο το διοικητικό μέτρο και είναι αποτέλεσμα άσκησης διακριτικής ευχέρειας της διοίκησης. Αντίθετα, αν προέρχονται απευθείας από τον νόμο ως «αυτόματα» έννομη συνέπειά του, ενώ στη διοίκηση δεν απομένουν παρά μόνο «δέσμιες» ενέργειες, η προηγούμενη ακρόαση δεν απαιτείται, γιατί είναι άσκοπη, αφού δεν μπορεί να επηρεάσει την απόφαση της διοίκησης,
- Ο ενδιαφερόμενος δεν είχε ήδη την ευκαιρία να εκθέσει στη διοίκηση τις απόψεις του.

Εξαιρέσεις από το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης ισχύουν κυρίως για τους εξής λόγους⁵ :

- Όταν συντρέχουν λόγοι επείγοντος,
- Όταν συντρέχει λόγος υπερέχοντος δημοσίου συμφέροντος,
- Όταν αυτό επιβάλλεται από την ελεγκτική φύση του διοικητικού μέτρου, όπου στοιχείο αναγκαίο είναι ο αιφνιδιασμός, οπότε η προηγούμενη ακρόαση θα ματαίωνε τον σκοπό του διοικητικού μέτρου,
- Όταν ανακαλείται παράνομη διοικητική πράξη, η οποία ήταν ευνοϊκή για τον διοικούμενο κατά την αρχική έκδοσή της,
- όταν επιβάλλεται μέτρο διοικητικής εκτέλεσης.

Η μη άσκηση του δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης σε περιπτώσεις δυσμενών ή επαχθών για τον διοικούμενο πράξεων (πχ. η απόλυση ή ο υποβιβασμός ενός δημοσίου υπαλλήλου) συνιστά παρανομία και μπορεί να οδηγήσει στη δικαστική ακύρωση της σχετικής πράξης, λόγω παραβίασης ουσιώδους τύπου της διαδικασίας(Ακριβοπούλου και Ανθόπουλος,2015, σελ.115 και Πρεβεδούρου, 2016 στο prevedourou.gr).

Εν κατακλείδι η προηγούμενη ακρόαση του διοικουμένου ισχύει προεχόντως όταν το δυσμενές μέτρο επιβάλλεται μετά από εκτίμηση της υπαίτιας συμπεριφοράς του διοικουμένου, ενώ δεν επιβάλλεται όταν το δυσμενές μέτρο στηρίζεται σε αντικειμενικά δεδομένα, επιβάλλεται κατά δέσμια αρμοδιότητα ή έχει προσωποπαγή χαρακτήρα, όπως πχ κατεδάφιση αυθαιρέτων σε αιγιαλό ή παραλία πρωτόκολλο διοικητικής αποβολής, χαρακτηρισμός διατηρητέου.

Η κατεδάφιση αυθαιρέτου κτίσματος αποτελεί ένα **μέτρο διοικητικής εκτέλεσης**, το οποίο λαμβάνεται αφού τηρηθεί η συγκεκριμένη, προβλεπόμενη από το νόμο προηγούμενη διοικητική διαδικασία. Πρόκειται, δηλαδή για ένα μέσο διοικητικού καταναγκασμού του διοικουμένου, μια υλική εκτελεστική ενέργεια της διοίκησης, προκειμένου αυτός να συμμορφωθεί με τη συμπεριφορά που επιβάλλεται με τη διοικητική πράξη ή την άρση από τη διοίκηση μίας παράνομης πραγματικής κατάστασης. Συνεπώς, στην περίπτωση του ερωτήματος **δεν απαιτείται η προηγούμενη ακρόαση του διοικουμένου αφού θα πρόκειται για**

⁵ <https://www.prevedourou.gr/%CF%84%CE%BF-%CE%B4%CE%B9%CE%BA%CE%B1%CE%AF%CF%89%CE%BC%CE%B1-%CF%80%CF%81%CE%BF%CE%B7%CE%B3%CE%BF%CF%8D%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%B7%CF%82-%CE%B1%CE%BA%CF%81%CF%8C%CE%B1%CF%83%CE%B7%CF%82-%CE%B3%CE%B5/>

υλική ενέργεια καταναγκασμού του διοικουμένου στη βάση προηγούμενης διοικητικής πράξης και με την κατάλληλη διαδικασία [πράξη κατεδάφισης, σχετική κλήτευσή του προς άρση των δυσμενών συνεπειών, έκδοση διαταγής κατεδάφισης] που προβλέπει και οδηγεί στη λήψη του μέτρου αυτού.

5^η ερώτηση : Είναι νόμιμη η κοινοποίηση στον ιδιοκτήτη της οικοδομής της έκθεσης αυτοψίας, η οποία φέρει χρονολογία και υπογραφή του αρμοδίου υπαλλήλου, αλλά δεν έχει αριθμό πρωτοκόλλου ;

5. Ο τύπος της ατομικής διοικητικής πράξης

Θεωρία για την απάντηση στο Ακριβοπούλου-Ανθόπουλος, 2015, σελ.114

Τύποι των διοικητικών πράξεων είναι η δημοσίευση, η κοινοποίηση, η αιτιολογία, η άσκηση του δικαιώματος της προηγούμενης ακρόασης.. Ο τύπος της ατομικής διοικητικής πράξης αφορά στους διαδικαστικούς κανόνες, που αφορούν στην έκδοσή της. Η τήρηση των κανόνων αυτών διασφαλίζει τη νομιμότητα των διοικητικών πράξεων και εγγυάται την προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων των διοικουμένων κατά την έκδοσή τους⁶.

Οι τύποι διακρίνονται σε (Ακριβοπούλου και Ανθόπουλος, 2015, σελ.114)

- εσωτερικούς και εξωτερικούς. Οι πρώτοι εμπεριέχονται στην πράξη, ενώ οι δεύτεροι συνδέονται αυτοτελώς με αυτήν,
- προηγούμενους και επόμενους. Οι πρώτοι προηγούνται της έκδοσης της πράξης ενώ οι δεύτεροι την ακολουθούν,
- ουσιώδεις και επουσιώδεις. Σε περίπτωση αμφιβολίας ένας τύπος θεωρείται πάντα ως ουσιώδης.

6

<https://www.prevedourou.gr/%CF%80%CE%B5%CF%81%CE%B9%CE%B5%CF%87%CF%8C%CE%BC%CE%B5%CE%BD%CE%BF-%CE%BA%CE%B1%CE%B9-%CF%84%CF%8D%CF%80%CE%BF%CF%82-%CF%84%CE%B7%CF%82-%CE%B4%CE%B9%CE%BF%CE%B9%CE%BA%CE%B7%CF%84%CE%B9%CE%BA%CE%AE/>

Η νομιμότητα του τύπου της πράξης κρίνεται βάσει της ισχύουσας κατά τον χρόνο έκδοσής της νομοθεσίας. Η μη τήρηση του τύπου μπορεί να καλυφθεί σε περιπτώσεις επείγοντος ή προστασίας του δημοσίου συμφέροντος. Είναι δυνατή η θεραπεία της έλλειψης που προκαλεί το ελάττωμα εκ των υστέρων, εφόσον το επιτρέπει ο νόμος.

Η διοικητική πράξη πρέπει

- να είναι έγγραφη, εκτός αν ο νόμος ορίζει διαφορετικά.
- να κατονομάζει την αρχή που την εξέδωσε και είναι υπογεγραμμένη από τον φορέα της αρχής αυτής.
- να φέρει χρονολογία, γιατί από αυτήν κρίνεται το νομικό και πραγματικό καθεστώς, που πρέπει εκάστοτε να ληφθεί υπόψη.
- Πράξεις συλλογικών οργάνων πρέπει να φέρουν τις υπογραφές όλων των μελών τους.

Η παράλειψη των τύπων της διαδικασίας έκδοσης μιας διοικητικής πράξης έχει συνέχειες ως προς τη νομιμότητά της. Ειδικότερα μπορεί να καταστήσει αυτή ανυπόστατη ή άκυρη.

Ανυπόστατη είναι η διοικητική πράξη, που νομικώς δεν υφίστανται. Τέτοιες πράξεις είναι

- αυτές που εκδόθηκαν από διοικητικό όργανο κατά νόσφιση εξουσίας ή αντιποίηση αρχής ή από διοικητικό όργανο άλλου κλάδου καθ υπέρβαση εξουσίας ή καθηκόντων,
- οι κανονιστικές πράξεις που δεν δημοσιεύθηκαν,
- οι ατομικές διοικητικές πράξεις, που δεν έχουν χρονολογία και υπογραφή.

Άλλα ελαττώματα της διοικητικής πράξης, που συνιστούν παράβαση ουσιώδους τύπου της διοικητικής διαδικασίας, μπορούν να οδηγήσουν στην ακύρωσή της από το ΣτΕ.

Νομολογιακά έχει κριθεί ότι η μη αναγραφή του αριθμού πρωτοκόλλου της διοικητικής πράξης, εν προκειμένω της κοινοποίησης της έκθεσης αυτοψίας, **δεν επηρεάζει το κύρος της, αφού προσδιοριστικά στοιχεία της ταυτότητας των διοικητικών πράξεων είναι η εκδούσα αρχή και η χρονολογία έκδοσής τους** (811/2014 Διοικητικό Εφετείο Αθηνών).

Βιβλιογραφία

- Ακριβοπούλου Χ.-Ανθόπουλος Χ.(2015), *ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ*
- Φωτοπούλου Ε.(2016), *Η ατομική διοικητική πράξη και η ανάγκη αιτιολογίας της*, <http://efotopoulou.gr/i-atomiki-diikitiki-praxi-ke-i-anagki-etilogias-tis/>
- Σύνταγμα της Ελλάδος
- Κώδικας Διοικητικής Διαδικασίας
- Δαγτόγλου Π.Δ.(1997), *γενικό διοικητικό δίκαιο*, Αθήνα – Θεσσαλονίκη : Σάκκουλας
- Πρεβεδούρου, 2016, www.prevedourou.gr/